

[Økonomi- og arbejdsministeren.]

missionens oplysninger forstået det sådan, at det har været aldeles afgørende, at disse huse var færdige i april-maj, idet det er hensigten, at laboratorierne skal tages i brug i maj, og så skal husene jo stå klar, for at personalet kan rykke ind og finde en bolig. Kommissionen har ment, at man i dette specielle tilfælde måtte anvende ultraditionelt byggeri for at være sikker på at kunne være færdig i rette tid.

Adolph Sørensen: Jeg takker den højtærede økonomi- og arbejdsminister for svaret, som dog ikke i enhver henseende var tilfredsstillende. Jeg ved godt, at man stort set har udbudt arbejdet dernede i entreprise, men netop de 25 huse, hvorom det her drejer sig, har ikke på nogen måde været udbudt, og når den højtærede minister anfører, at bevæggrunden til ikke at gøre det skulle være, at husene skulle være hurtigt færdige, er det i hvert fald for håndværkere og for mig ganske ubegribeligt, at man skulle kunne nå frem til en hurtigere færdiggørelse ved at samle dem på en enkelt materialefabrik i stedet for at udlodde arbejdet på en række håndværksvirksomheder. Man skulle tro, at det naturligt måtte fremskynde færdiggørelsen, når arbejdet blev spredt.

Jeg vil gerne, fordi det forekommer mig, at ministeren ikke svarede herpå, stille det tillægsspørgsmål: mener ministeren ikke, at dispositioner fra det offentlige som den her refererede virker uheldigt i relation til agitationen for øget lærlingetilgang?

Økonomi- og arbejdsministeren (Krag): Jeg må sige, at jeg kan ikke se noget principielt galt i atomenergikommissionens fremgangsmåde, som altså principielt går ud på at udbyde arbejdet i licitation og principielt at antage det billigste konditionsmæssige tilbud. Det må dog være den rigtigste fremgangsmåde og må også statsfinansielt set være den mest forsvarlige fremgangsmåde. Det er svært for mig at se, at disse principper har noget at gøre med de bestræbelser, der udfoldes for at få antaget flere lærlinge.

Det specielle forhold med de 25 parcelhuse er jeg ikke i stand til at give flere oplysninger om, end jeg allerede har gjort.

Jeg har forstået, at atomenergikommissionen ikke mente at kunne opnå tilstrækkelig hurtig færdiggørelse, hvis man lod husene udføre på almindelige håndværksmæssige betingelser, men mente, at de tidsmæssige faktorer kun kunne ske fyldest på tilfredsstillende måde ved at gå over til ultraditionelt byggeri. Det er naturligvis et skøn. Jeg formoder, at atomenergikommissionen har skønnet så sagligt og så administrativt forsvarligt, som det har været muligt, og jeg kan ikke se, at man ud fra denne enkelte handle måde fra en offentlig institution kan drage slutninger med hensyn til håndværkmestrenes stilling i almindelighed og lærlingetilgangen.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring i lov om grundforbedring.

(Anden behandling findes i tidenden sp. 2803, udvalgets tillægsbetænkning i tillæg B. sp. 249).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Oluf Pedersen: Ud fra den betragtning, som jeg har set gjort gældende bl. a. i ledende venstreblade, vil jeg anbefale, at man stemmer imod det foreliggende lovforslag, som går stik imod det, der er det rigtige. På et tidspunkt, da den offentlige økonomi er ude at svømme og i vanskeligheder og man skal spare, mener jeg det helt urimeligt, at man går til at give forøget tilskud.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges med 75 stemmer mod 28; 26 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.